

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 58/2565

ศาลมณฑลทหารบกที่ 25 ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดศรีสะเกษ ศาลผู้รับความเห็น อัยการศาลมณฑลทหารบกที่ 25 โจทก์ จำโท อ. จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่ อัยการศาลมณฑลทหารบกที่ ๒๕ โจทก์ ยื่นฟ้อง จำโท อ. จำเลย ต่อศาลมณฑลทหารบกที่ ๒๕ เป็นคดีอาญารัฐประหารโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๑ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓, ๑๕๗ พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔ ระหว่างพิจารณาศาลมีคำสั่งงดสืบพยานโจทก์และให้ไต่สวนร้อยตำรวจเอก ป. พนักงานสอบสวนในคดีนี้ ร้อยตำรวจเอก ป. มีความเห็นว่าคดีนี้เกิดจากความประมาทของทั้งสองฝ่ายและสรุปสำนวนการสอบสวนเห็นควรสั่งฟ้องจำเลยในข้อหาข้อหาโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและทรัพย์สินเสียหาย และส่งสำนวนการสอบสวนให้อัยการศาลมณฑลทหารบกที่ ๒๕ ดำเนินคดี กับเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ตายเนื่องจากสิทธิหน้าที่อาญาไม่ฟ้องยอมระงับไป และได้แยกสำนวนการสอบสวนส่งให้พนักงานอัยการจังหวัดศรีสะเกษ ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดศรีสะเกษมีคำสั่งยุติการดำเนินคดีเนื่องจากผู้ต้องหาถึงแก่ความตาย เห็นว่า พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถาธิบายผู้กระทำผิดต่อกฎหมายทหารหรือกฎหมายอื่นในทางอาญาในคดีซึ่งผู้กระทำผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารในขณะกระทำผิดจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายในการที่ให้มีศาลทหารแยกต่างหากจากศาลพลเรือนก็เพื่อให้บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารที่กระทำความผิดต่อกฎหมายทหารหรือกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญาต้องได้รับการพิจารณาพิพากษาคดีในอำนาจของศาลทหาร เพื่อวัตถุประสงค์ในการปกครองบังคับบัญชาและส่งเสริมอำนาจของผู้บังคับบัญชาทหาร อันเป็นการยึดหลักเขตอำนาจศาลเหนือตัวบุคคลผู้กระทำผิดซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารในขณะกระทำผิด และเป็นการยกเว้นอำนาจศาลยุติธรรมซึ่งเป็นศาลพลเรือนไม่ให้พิจารณาพิพากษาคดีอาญาซึ่งผู้กระทำผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารในขณะกระทำผิด โดยศาลยุติธรรมจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารกระทำความผิดก็เฉพาะแต่กรณีที่ได้กระทำความผิดด้วยกันกับพลเรือน หรือเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับคดีที่อยู่ในอำนาจศาลพลเรือนตามมาตรา ๑๔ (๑) และ (๒) หรือกรณีตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ เมื่อคดีนี้ อัยการศาลมณฑลทหารบกที่ ๒๕ โจทก์ ยื่นฟ้องจำเลยซึ่งเป็นนายทหารประทวนประจำการ ว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยมีได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยกระทำผิดด้วยกันกับพลเรือนขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่นในทางอาญา อันจะเข้าลักษณะคดีที่บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารกับบุคคลที่มีได้อยู่ในอำนาจศาลทหารกระทำความผิดด้วยกันตามมาตรา ๑๔ (๑) แม้ระหว่างพิจารณาคดีจะปรากฏเพิ่มเติมว่าผู้ตายซึ่งเป็นพลเรือนขับรถโดยมีส่วนประมาทด้วยก็ตาม แต่เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งยุติการดำเนินคดีเนื่องจากผู้ต้องหาถึงแก่ความตาย กรณีจึงมีข้อคดีที่เกี่ยวข้องกับคดีที่อยู่ในอำนาจศาลพลเรือนที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

ตามมาตรา ๑๔ (๒) ตามพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. ๒๔๙๘ ดังนั้น คดีนี้ จึงอยู่ใน
อำนาจของศาลทหารตามมาตรา ๑๓ และ ๑๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ.
๒๔๙๘

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/58/2565>